

Piski Ewangelik

Miesięcznik Parafii Ewangelicko-Augsburskiej

w Pieszku

Maj

Nr 5/2011

Hasło miesiąca:

„Bóg nadziei niechaj was napelni wszelką radością i pokojem w wierze, abyście obfitowali w nadzieję przez moc Ducha Świętego”.

Rzym. 15,13

Hasło roku:

„Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj”.

Rzym. 12,21

Maj 2011

„Bóg nadziei niechaj was napelni wszelką radością i pokojem w wierze, abyście obfitowali w nadzieję przez moc Ducha Świętego!”. Rz. 15,13.

Drogie siostry i bracia w Panu naszym Jezusie Chrystusie.

Święta Wielkanoce już za nami. Powracamy do swoich zajęć, do często niełatwych obowiązków. I ciekaw jestem, czy cokolwiek z tego świątecznego przeżywania nam pozostało. Czy słynne stwierdzenie: święta, święta i po świętach, jakby odcina nas od wzniosłej atmosfery? Czy coś może jednak pozostało?

Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa jest dla mnie nie ograniczoną radością i czyni moje życie nowym, mimo „starych” zajęć czy obowiązków... Z tych świąt, które kolejny raz przeżywaliśmy najważniejsza jest świadomość: ***Jezus żyje, z nim i ja!***

Właśnie tej radości trzeba nam na każdy dzień, powszedni dzień! Radości, która niechaj wypełnia nas, mimo częstych kłopotów i niepewności. Ale aby w pełni tej radości doświadczyć konieczne jest ćwiczenie moje wiary poprzez czytanie Słowa Bożego, poprzez studiowanie ewangelii Chrystusowej.

Wiara nie jest czymś raz danym i to wszystko. Wiara potrzebuje ciągłego wzrastania, ciągłego pokarmu duchowego. Tego pokarmu możemy i powinniśmy szukać w Biblii, w nabożeństwie w społeczności Stołu Pańskiego i w końcu, a może przede wszystkim w społeczności ludzi wierzących.

Niechaj ten wielkanocny czas będzie wypełniony radością ze Zmartwychwstałego Pana, ale i niechaj służy zbudowaniu i umocnieniu naszej wiary. Postawmy nasze życie na stałym fundamencie Jezusa Chrystusa, który niechaj nas codziennie odmienia i czyni nowymi, lepszymi.

Zostańcie z Bogiem! Amen.

ks. Marcin Pysz

Z ŻYCIA PARAFII-KWIECIEŃ/MAJ

Wielkanocna Zbiórka Żywności

W dniach 8 i 9 kwietnia br. Bank Żywności w Olsztynie we współpracy z Diakonią Piską Parafii Ewangelicko-Augsburskiej po raz kolejny organizował Wielkanocną Zbiórkę Żywności.

Mimo, iż nie udało się pobić rekordu z poprzedniej zbiórki tj. 418 kg, tegoroczna wyniosła **274 kg**, to jednak dziękujemy wszystkim wrażliwym na ludzkie potrzeby osobom, które przekazały żywność dla potrzebujących.

Chcielibyśmy również serdecznie podziękować harcerzom z Piza, dzięki którym ta akcja mogła się odbyć.

Kiermasz Wielkanocny

W dniach 14, 15 kwietnia na Placu Daszyńskiego, przed parafią miał miejsce kiermasz wielkanocny.

Na kiermaszu sprzedawano artykuły wykonane przez podopiecznych ŚDS, pod nadzorem Pani Agnieszki Wróblewskiej takie jak: jajka malowane, ozdoby wiszące, stroiki, palemki, kurczaczki z bibuły i haftowane, baranki z masy solnej, kartki wielkanocne. Ponadto można było kupić etui na telefony komórkowe, butelki decoupage, biżuterię (kolczyki, bransoletki, korale), hafty krzyżykowe, łabędzie z origami, kosze z kwiatami z bibuły, ręcznie robione skarpety. Cały dochód ze sprzedaży został przeznaczony na zakup materiałów do dalszej pracy w sali arteterapii.

Pani Mira Kreska otrzymała nagrodę im. ks. Leopolda Otto

16 kwietnia 2011 r. Kapituła nagrody im. ks. Leopolda Otto, nadawanej przez Zwiastun Ewangelicki uhonorowała cztery osoby: panią Mirę Kreską, ks. bpa Ryszarda Bogusza, prof. Jana Puczka i Pawła Puczka.

Pani Mira Kreska otrzymała tą jedną z najbardziej prestiżowych nagród jakie można otrzymać w Kościele Ewangelicko - Augsburskim w RP **za wytrwałe dążenie do zachowania i rozwoju macierzystej parafii ewangelickiej oraz za działania na rzecz pojednania polsko-niemieckiego i dla dobra społeczności Piszka oraz okolic.**

Uroczysta gala odbyła się 16 kwietnia 2011 r. w siedzibie Wydawnictwa Augustana w Bielsku - Białej. W odbiorze tej wyjątkowej nagrody pani Mirze towarzyszyli: p. Herta Kadłubowska - wieloletnia współpracownica i przyjaciółka oraz ks. Marcin Pysz - proboszcz-administrator PEA w Piszku.

Nagrodę pani Mirze wręczył Prezes Synodu Kościoła Ewangelicko - Augsburskiego w RP, ks. Waldemar Pytel.

Rada Parafialna oraz cała Parafia składa na ręce Pani Miry, najpierw serdeczne gratulacje oraz wielkie podziękowanie za tak wytrwałe propagowanie godnej, chrześcijańskiej, ewangelickiej postawy oraz za nieocenioną pomoc w rozwoju piskiej parafii ewangelickiej.

Pasyjne Rekolekcje w Pisz

Już kolejny raz w naszej parafii odbyły się Rekolekcje Pasyjne w Wielkim Tygodniu w dniach 18 - 20 kwietnia.

Tematem tegorocznych rekolekcji były słowa Jezusa na krzyżu. Wspólnie rozważaliśmy wydarzenia męki i śmierci Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Rekolekcje były połączone z muzyką, obrazem. Głównym miejscem poza rozważaniem słów Jezusa były Psalmi oraz modlitwa. Tegoroczne rekolekcje pozwoliły nam się wyciszyć i przygotować do przeżywania Wielkiego Czwartku i Wielki Piątek.

Ostatni dzień rekolekcji był połączony z fragmentami wieczerzy paschalnej. Mogliśmy zakosztować macy i cykorii.

Tegoroczne rekolekcje przygotowali: p. Mateusz Chmiel ks. Marcin Pysz

Delegacja Rotary Club w Pisz

W dniach 03 -05 maja 2011 roku w piskiej parafii ewangelickiej w Pisz przebywała delegacja Rotary Club Hamburg - Haake...

Delegacja na czele z panem Peterem Richtersem wieloletnim partnerem oraz koordynatorem działań Rotary Club w Pisz przyjechała wraz z transportem pomocy, który został przekazany piskiej parafii ewangelickiej.

Podczas pobytu gości odbyło się w dniu 04 maja spotkanie robocze na temat dalszej pomocy Klubu w planowanej rozbudowie w Pisz. Rotary Club zaoferowało pomoc w budowie łącznika - kawiarni przy piskiej parafii. Będzie to kolejna duża inwestycja, jaką miejmy nadzieję uda nam się zrealizować dzięki partnerom z Niemiec. Dotychczas Rotary Club wybudował Dom Spotkań w Pisz, który dzisiaj służy parafii oraz Środowiskowemu Domu Samopomocy. Cała ta inwestycja nie powiodłaby się gdyby nie zaangażowanie pani Miry Kreski, która z wielkim oddaniem była partnerem w rozmowach i w realizacji tej inwestycji.

Kolejnym bardzo ważnym elementem wizyty był uroczysty obiad, podczas którego pani Mira Kreska została przyjęta do Rotary Club Hamburg - Haake jako honorowy członek tegoż klubu. W tej podniosłej uroczystości uczestniczyła vice burmistrz Pisz pani Grażyna Leszczyńska, współpracownicy pani Miry Kreski oraz miejscowy proboszcz parafii ewangelickiej ks. Marcin Pysz.

Ogłoszenia Parafialne

poniedziałek godz. 10:00 - Modlitwa ŚDS

wtorek godz. 17:00 - Spotkanie Młodzieży

środa godz. 18:00 - Spotkanie dla zainteresowanych protestantyzmem

czwartek godz. 17:00 – Godzina Biblijna

Zapowiedzi wydarzeń

Zapraszamy wszystkich na **ŚWIĘTO PARAFIALNE**, które będzie miało miejsce w 5 czerwca 2011r. o godz. 10:00 w kościele w Wejsunach.

Plan nabożeństw maj 2011r.

		Wejsuny	Pisz	Biała	Elk
15.05.	3. Niedziela po Wielkanocy (Jubilate)	9:00	11:00		
22.05.	4. Niedziela po Wielkanocy (Cantate)	9:00	11:00	9:00	11:00

29.05	5. Niedziela po Wielkanocy (Rogate)	9:00	11:00	9:00	11:00
2.06.	Wniebowstąpienie Pańskie		17:00		
5.06	6. Niedziela po Wielkanocy (Exaudi) - Święto Parafialne	10:00K			

Nasi Jubilaci w maju

Olchowy Dariusz 02.05.	Świdorski Zygmunt 18.05.
Dardzińska Brygida 03.05.	Benbenek Heinz 20.05.
Grenda Brygida 3.05.	Bielska Lucyna 21.05.
Gryczan Else 03.05.	Świdorska Katarzyna 27.05.
Gajewska Małgorzata 03.05.	Gorela Adam 27.05.
Leszczyński Robert 04.05.	Kapteina Bernhard 28.05
Kapteina Anna 05.05.	Jabłońska Karina 29.05.
Waziński Gerhard 08.05.	Kalus Antoni 30.05.
Piątek-Fryzowska Elżbieta 12.05.	Mężak Paweł 30.05.
Konert Laura 15.05.	Czerwińska Anna 31.05.

Z ŻYCIA KOŚCIOŁA

ZAGRANICA

Zmiany w Norwegii

W październiku 2010 roku bp Helga Haugland Byfuglien z diecezji Borg Kościoła Norwegii została przewodniczącą konferencji biskupów norweskich. Była pierwszą kobietą, która objęła ten urząd. Po reformie struktur Kościoła Norwegii utworzono urząd Biskupa Kościoła, na który 25 marca została wybrana bp Helga Haugland Byfuglien. Tym samym Kościół Norwegii będzie miał 12 biskupów. Obecnie w episkopacie są trzy kobiety, a wybór bp Byfuglien (61) zbiega się z 50. rocznicą wprowadzenia ordynacji kobiet w ewangelicko-luterańskim Kościele Norwegii.

Latem bp Byfuglien zrezygnuje z kierowania diecezją Borg. 2 października w obecności pary królewskiej zostanie wprowadzona w urząd Biskupa Kościoła w katedrze w Nidaros, która będzie jej katedrą.

Siedzibą bp Byfuglien będzie nie tylko Nidaros, lecz także Oslo, gdzie znajdować się będzie Biuro Biskupa Kościoła. Biskup Helga pełnić będzie swoją posługę do przejścia na emeryturę, czyli dziewięć lat.

KRAJ

Ku pamięci ks. gen. Adama Pilcha

W 4. niedzielę pasyjną, 3 kwietnia 2011 r. w parafii ewangelickiej Wniebowstąpienia Pańskiego w Warszawie odbyło się uroczyste nabożeństwo, w ramach którego nastąpiło odsłonięcie tablicy pamiątkowej poświęconej śp. ks. gen. bryg. Adamowi Pilchowi, długoletniemu proboszczowi parafii, zastępcy Ewangelickiego Biskupa Wojskowego.

W nabożeństwie połączonym z ceremoniałem wojskowym udział wzięli przedstawiciele naczelných władz kościelnych, państwowych, służb mundurowych, uczelni wyższych oraz ordynariatów polowych, gości ekumenicznych. Udział wzięli również kapelani Ewangelickiego Duszpasterstwa Wojskowego. W nabożeństwie uczestniczył także kapelan prezydenta RP ks. płk January Wątroba.

Zgromadzonych przywitali proboszcz parafii ks. Marcin Kotas oraz bp ppłk Mirosław Wola. Kazanie oparte o tekst z Ewangelii Jana 6, 55-65 wygłosił ks. prof. dr hab. Bogusław Milerski. Bezpośrednio przed odsłonięciem tablicy życie

oraz służbę śp. ks. Adama wspominali prezes Rady Parafialnej Jan Patzer oraz Ewangelicki Biskup Wojskowy. W tej części nabożeństwa Dyrektor Generalny MON Jacek Olbrycht odczytał okolicznościowy list wystosowany przez Ministra Obrony Narodowej Pana Bogdana Klicha.

Następnie żona ks. Adama Pilcha Kornelia Pilch wraz z córką Emmą dokonały odsłonięcia białą-błękitnej, szklanej tablicy, która umieszczona została w nawie kościoła. Akt odsłonięcia poprzedzony był odczytaniem tekstów biblijnych przez ks. bpa Jerzego Samca, ks. bpa Jana Cieślara oraz ks. bpa ppłk. Mirosława Wolę. Po akcie odsłonięcia nastąpiło uroczyste złożenie wieńców przez Ewangelickiego Biskupa Wojskowego, dyrektora Jacka Olbrychta, adm. floty Tomasza Matheę. W imieniu Komendanta Straży Granicznej wieńiec złożył płk SG Zbigniew Bartnicki.

Ks. gen. bryg. Adam Pilch zginął 10 kwietnia 2010 r. w katastrofie samolotu lecącego na uroczystości do Katynia. Pełnił wówczas obowiązki Naczelnego Kapelana Ewangelickiego Duszpasterstwa Wojskowego. Poniósł śmierć wraz z polską delegacją najwyższego szczebla, która udawała się na obchody 70. rocznicy zbrodni katyńskiej. Pozostawił żonę Kornelię, córkę Emmę, rodziców, siostrę z rodziną, teściów, szwagra z rodziną.

Nowa strona internetowa władz Kościoła

Z dniem 7.04.2011r. została otwarta nowa, informacyjna strona internetowa władz Kościoła www.bik.luteranie.pl. Celem strony jest przekazywanie informacji o pracach Biskupa Kościoła, Konsystorza, Rady Synodalnej i Synodu na rzecz naszego Kościoła.

Zmarła diakon Irena Heintze

7 kwietnia 2011 r. po długiej chorobie zmarła diakon Irena Heintze z Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego. Była drugą kobietą, która w 1938 r. ukończyła Wydział Teologii Ewangelickiej Uniwersytetu Warszawskiego. W latach 1946-1947 była duszpasterzem w parafii Languty i Mańki na Mazurach. Uznawana była za pierwszą diakon Kościoła luterńskiego w Polsce.

Po powrocie do Warszawy pracowała w sekretariacie biskupa Kościoła. Od 1952 roku organizowała i rozwijała kościelne Wydawnictwo Zwiastun. W trudnych czasach cenzury i innych przeciwności z wielkimi sukcesami prowadziła działalność wydawniczą Kościoła. W 1967 roku przeszła na emeryturę. Pozostała dalej aktywna, zaangażowana w wiele spraw swojej macierzystej parafii Świętej Trójcy w Warszawie.

W 2003 roku w pierwszej edycji otrzymała Nagrodę im. ks. Leopolda Otto „za działalność na rzecz Kościoła i mediów, a w szczególności za wieloletnie kierowanie Wydawnictwem Zwiastun, wydawanie książek i czasopisma w trudnych czasach ograniczeń politycznych”. Ostatnie lata spędziła w Ewangelickim Ośrodku Diakonii „Tabita” w Konstancinie-Jeziornej. W lutym tego roku skończyła 98 lat.

Nabożeństwo żałobne odbyło się 12 kwietnia o godz. 13.00 w kościele ewangelicko-augsburskim Świętej Trójcy w Warszawie, natomiast trumna została złożona do rodzinnego grobowca Zmarłej na cmentarzu ewangelicko-augsburskim przy ul. Młynarskiej.

Obrady Synodu Kościoła w Wrocławiu

Od piątku, 8 kwietnia 2011 r. w Wrocławiu odbywały się obrady 9. sesji XII Synodu Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP. Sesja Synodu zakończyła się w niedzielę.

Synod rozpoczął się od nabożeństwa. Po przyjęciu porządku obrad ślubowanie złożył ks. Leszek Czyż, nowy członek Synodu Kościoła z listy duchownych. Następnie bp Jerzy Samiec przedstawił sprawozdanie z pełnienia posługi Biskupa Kościoła w 2010 r. i w pierwszych miesiącach bieżącego roku.

Po wystąpieniach odbyła się dyskusja, a następnie przyjęto wygłoszone sprawozdanie i raport.

W sobotę, po porannej modlitwie kontynuowano składanie sprawozdań (Rady Synodalnej, Konsystorza, Komisji ds. Reformy Gospodarczej, finansowe Konsystorza). Następnie odbyła się dyskusja nad złożonymi sprawozdaniami i ich przyjęcie poprzez głosowanie. Udzielono również absolutorium Konsystorzowi za 2010 rok.

W związku z rocznicą katastrofy smoleńskiej Synod Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP podjął uchwałę następującej treści: *Uczcić pamięć ofiar katastrofy smoleńskiej biciem dzwonów ewangelickich kościołów dnia 10 kwietnia o godz. 8.41 i wspomnieniem w czasie nabożeństw.*

Kolejny ważny punkt obrad Synodu Kościoła to wybory wiceprezesa i radców Konsystorza.

Do wyborów wiceprezesa Konsystorza zgłoszono jednego kandydata, dotychczasowego wiceprezesa Adama Pastuchę, który został wiceprezesem Konsystorza.

Duchownymi i świeckimi radcami Konsystorza zostali:

ks. Piotr Gaś z parafii Św. Trójcy w Warszawie

ks. dr Marian Niemiec z parafii w Opolu

ks. Robert Sitarek z parafii w Kłodzku

Korneliusz Glajcar z parafii w Dziegielowie

Bożena Polak z parafii w Katowicach

Jan Machalica z parafii w Bielsku

W niedzielę, 10 kwietnia br. we wrocławskim kościele Opatrzności Bożej odbyło się uroczyste nabożeństwo spowiednio-komunijne, połączone z obchodami rocznicy katastrofy smoleńskiej i wprowadzeniem w urządowanie wybranego wczoraj Konsystorza Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego.

Po kazaniu proboszcz pomocniczy Parafii Opatrzności Bożej we Wrocławiu – ks. Marcin Orawski zaprosił uczestników nabożeństwa do obejrzenia prezentacji zdjęć ofiar katastrofy smoleńskiej. Następnie ks. M. Orawski odczytał biogramy ks. Adama Pilcha i ks. Mieczysława Cieślara. Uroczystość we Wrocławiu stanowiła centralne obchody rocznicy katastrofy prezydenckiego samolotu w Kościele Ewangelicko-Augsburskim.

Poniedziałek Wielkanocny w Pile

W poniedziałek Wielkanocny, 25 kwietnia 2011 roku odbyło się uroczyste poświęcenie nowego kościoła Parafii Ewangelicko-Augsburskiej w Pile. 15 czerwca 2008 r. rozpoczęto prace budowlane przy ulicy Wincentego Pola.

Uroczystość w dniu 25 kwietnia br. rozpoczęła się o godzinie 15.00 nabożeństwem. W nabożeństwie i poświęceniu kościoła udział wzięli m.in. Biskup Kościoła i biskup Diecezji Pomorsko- Wielkopolski, Naczelny Kapelan EDW oraz liczne duchowieństwo Diecezji Pomorsko-Wielkopolskiej. W nabożeństwie liczny udział wzięli przedstawiciele władz miasta, powiatu, powiatowej komendy policji oraz szkoły policji, dyrektorów MOPS i muzeów, przedstawiciele wojska oraz miejscowe duchowieństwo katolickie.

Po nabożeństwie na gości czekał poczęstunek, a następnie koncerty Beaty Bednarz i zespołu N.O.C. Wieczorem w niebo poszybowały „lampiony szczęścia” z symbolem róży Lutra, które zakończył ten historyczny dzień nie tylko dla ewangelików w Pile, ale całego Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w RP.

Zginął śp. Władysław Wiliński

We wtorek 3 maja 2011 r. zginął w wypadku motocyklowym **śp. Władysław Wiliński (24.10.1951 – 03.05.2011), członek Synodu Kościoła Ewangelicko Augsburskiego i członek zarządu Stowarzyszenia Przedsiębiorców Ewangelickich.**

Śp. Władysław Wiliński prowadził od 1992 r. „Zakład Metalowy Władysław Wiliński”, zajmujący się produkcją wyrobów metalowych i kowalstwem artystycznym.

Zmarły został uhonorowany Statuetką Mrongowiusza (nr 21) za upowszechnianie kultury, mecenat nad imprezami muzycznymi, promocje dziedzictwa regionalnego i promocję Mrągowa. Był organizatorem wystaw artystycznych oraz koncertów jazzowych.

Jednym z bardziej doniosłych wydarzeń kulturalnych, w które zaangażowany był osobiście, było otwarcie w Mrągowie „Galerii Wiliński”. Jest to miejsce nawiązujące do tradycji rzemiosła, sztuki kowalskiej, historii Mrągowa - zaprojektowane i wykonane przez Zakład Metalowy Władysława Wilińskiego. W Galerii znalazły miejsce eksponaty odrestaurowane i kolekcjonowane przez Zmarłego. Zbiory uzupełniają wystawa „Mrągowo na starej widokówce” i organizowane w Galerii koncerty jazzowe. Galeria obok Muzeum w Mrągowie stała się w krajobrazie Mrągowa atrakcyjnym punktem turystycznym i jest chętnie odwiedzana przez młodzież szkolną, turystów krajowych i zagranicznych. Śp. Władysław Wiliński był osobą mocno związaną z mrągową kulturą.

Pozostawił żonę i dwie córki z rodzinami.

Pogrzeb Zmarłego odbył się w sobotę 07 maja o godz. 11.00 w kościele ewangelicko-augsburskiego w Mrągowie, pochowany zaś został na miejscowym cmentarzu komunalnym.

Historia Mazur – kilka myśli Dziadka Władka **Stare cmentarze mazurskie**

Dlaczego powinniśmy chronić stare cmentarze? Odpowiadając na to pytanie powinniśmy pamiętać, że każdy cmentarz jest najwyższym przejawem człowieczeństwa. Chowanie zmarłych jest czynnością najbardziej odróżniającą nas – ludzi od świata zwierzęcego.

Jak wyglądają stare zabytkowe cmentarze w naszym regionie? Większość z nich to cmentarze ewangelickie, które nie są już od lat użytkowane. Cmentarze katolickie i komunalne tylko rzadko są zakładane od nowa. Pochówków dokonuje się na starych cmentarzach, niszcząc poprzednie mogiły. Najczęściej niszczone są nie tylko rzadko zachowane układy przestrzenne ale zdarza się, że ich najstarsze części są „porządkowane” przy pomocy sprzętu mechanicznego. Alejki są zajmowane przez kolejne groby, których pomniki nie mają nic wspólnego ze sztuką.

Najbardziej bolesna jest obserwacja usuwania z terenów cmentarzy starych nagrobków, przygotowując miejsca pod nowe pochówki. Zdarza się, że motorem takich działań są niestety księża katoliccy, którzy, jak się wydaje, powinni stać nie tylko na straży wiary ale i kultury lokalnych społeczności. Jeszcze gorszy los spotyka stare cmentarze ewangelickie. Jako „niemieckie” już w latach 60 – tych ub. wieku nie pielęgnowane i opuszczone zostały skazane na powolną zagładę. Krewni pochowanych tu ludzi zginęli w czasie wojny lub wyjechali, jak się potem okazało bez prawa do powrotu. Z czasem stare cmentarze stały się dla kamieniarzy miejscem pozyskiwania surowca na nowe nagrobki. Żeliwne krzyże i ogrodzenia kwater rodzinnych jako nieprzydatne pozostały na miejscu narażone jedynie na sporadyczne akty tępego wandalizmu. W ostatnich czasach te pozostałe relikty przeszłości często znajdują miejsce w skupie złomu, zaś ogrodzenia służą jako ogrodzenia prywatnych posesji. Pojawił się nawet haniebny proceder rozbijania krypt i bezczeszczenie szczątków ludzkich. Ogromne nasilenie tych negatywnych zjawisk zmusiło społeczeństwo i odpowiednie władze do zapobieżenia temu wandalizmowi. Jest nadzieja, że sprawa starych cmentarzy zostanie uporządkowana prawnie i miejsca wiecznego spoczynku zostaną doprowadzone do jako takiego stanu. Jest to zobowiązanie, które winniśmy wypełnić wobec siebie, jak i przeszłych i przyszłych pokoleń.

Spojrzenie własne

Obudź w sobie radość życia

Nie od dziś wiadomo, że Polacy to naród pesymistów. Uwielbiamy narzekać. Na pytanie: „Co tam u ciebie?” zazwyczaj odpowiadamy: „Lepiej nie mówić”. Pozytywne myślenie, gdy w gospodarce recesja, a na rynku pracy bezrobocie po prostu nie wychodzi. Również w codziennym życiu odkrywamy, że tym, co dominuje jest trud, zmęczenie, ciągle zabieganie, niespełnione nadzieje. Kiedy człowiek tak bardzo koncentruje się na tych doświadczeniach, odkrywa, że nie ma powodu do radości, a kiedy, o zgrozo, zaczyna szukać powodu do radości w świecie, często nie odnajduje źródła, a tylko chwilową radość z tego co zdobył, co otrzymał albo co jeszcze gorsze, za co zapłacił. To wszystko sprowadza się do rozczarowania i stwierdzeń, że życie nie ma sensu i brak w nim radości.

Zamiast jednak szukać cudownej recepty na dobry nastrój skorzystaj z tego, co już masz. W każdym, bez wyjątku, drzemie potencjał, siedzi jakiś „chochlik”, który może wywołać uśmiech na twarzy nawet wtedy, gdy za oknem deszcz, a w sercu zmartwienie. Uwierz tylko, że warto go obudzić. Najważniejsze to podjąć decyzję, że chcemy żyć inaczej i powiedzieć sobie: **„Jestem gotów na zmianę”**.

Przede wszystkim prawdziwą radość możemy odkryć w Bogu, który towarzyszy człowiekowi w jego utrapieniu, w jego niedoli i w jego upadku, Bogu, który sam stał się człowiekiem, aby nas wyzwolić z tego wszystkiego, z czym sami sobie nie radzimy. On daje nam nadzieję na wyzwolenie, wybawienie i nowe życie.

Człowiek, który znajduje w życiu prawdziwe źródło radości, znajduje również miłość Boga, która najpełniej objawiła się w przyjściu Jezusa i zbawieniu przez krzyż i zmartwychwstanie, odnajduje konkretne drogi prowadzące do Niego. **Życie nadzieją jest niczym innym, jak powierzeniem siebie Bogu we wszystkich wymiarach życia, jest ukierunkowaniem życia na Boga, od którego bierze ono całą radość nawet w obliczu niepewnej przyszłości.** On jest obecny w życiu pojedynczego człowieka. „W nadziei radośni, w ucisku cierpliwi, w modlitwie wytrwali” (Rzym. 12,12). Droga nadziei i radości to droga, po której prowadzi nas Bóg, byśmy mogli zrozumieć także najtrudniejsze aspekty życia.

Bo i życie Chrystusa naznaczone było dramatem odrzucenia przez ludzi, sądem, męką krzyża i śmiercią, a to uświadamia człowiekowi, że w drogę nadziei, w życie nadzieją trzeba umieć także wpisać to, co trudne i dotknięte cierpieniem. Paradoks tej nadziei zawiera się jednakże właśnie w tym, że to krzyż złączony ze zmartwychwstaniem Chrystusa burzą granice i odsłaniają nam ostateczną

perspektywę zwycięstwa, a tym samym nadziei i radości. Po każdym Wielkim Piątku następuje zawsze Niedziela Zmartwychwstania. Radość ze zmartwychwstania Pana pozwala nam żyć w radosnej nadziei, bo jest zakotwiczona w wieczności.

Chrystus nie obiecuje swoim wyznawcom, że w ich życiu nic już więcej nie będzie stawało na drodze do celu, ale że mogą mieć nadzieję na przezwyciężenie wszystkiego, jeśli swoje życie położą na Nim, jako na trwałym fundamencie.

Nadzieja bowiem jako jedna z cnót teologicznych należy do istotnej struktury chrześcijaństwa. Chrześcijaństwo bez nadziei jest sprzecznością, jest bezsensem. Podobnie chrześcijanin pozbawiony radości jest zaprzeczeniem Radosnej Nowiny.

Kiedy będzie nam źle możemy także przeczytać teksty biblijne, które mówią jak postacie w Biblii przezwyciężyły czas rozgoryczenia. Oto kilka przykładów: Księga Joba 33,26; 36; 42,10-17; Psalm 19, 8-15; Przypowieści Salomona 4.

Również dzielenie się swoimi przeżyciami z innymi może być bardzo pomocne. Możemy być zaskoczeni tym, że ktoś inny też zmagają się z podobnymi troskami, jakie my przechodzimy.

„...a oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata” (Ew. Mat. 28,20).

mgr Mateusz Chmiel

Kulinarny kącik Eli

Wesoły słonecznik

Biszkopt

8 jaj, 30 dag maki tortowej, 2 łyżki oleju, 3/4 szklanki cukru, 1,5 łyżeczki proszku do pieczenia

Wykonanie

Białka ubić z cukrem, dodawać do jednym żółtku ciągle ubijając. Dodać przesianą mąkę z proszkiem do pieczenia i olej - lekko zamieszać. Ciasto wyłożyć na posmarowaną i wyłożoną papierem blaszkę (24x42cm), upiec w temperaturze 175 stopni około 25-30 minut. Po upieczeniu obrócić spodem do góry.

Krem

40 dag słonecznika łuskanego, 4 łyżki mleka, 1/2 kostki margaryny, 2 kostki tłuszczu (masło+margaryna), 1 puszka masy krówkowej.

Dodatki

3 paczki herbatników, rum lub spirytus (ok. 3/4 szklanki)
Margarynę - 1/2 kostki roztopić, dodać słonecznik i mleko. Całość smażyć około 10 minut. Słonecznik wyłożyć na blaszkę i piec w piekarniku - mieszać co kilka minut. Słonecznik powinien nabrać koloru złotego (piec około 20 minut). Masło i margarynę utrzeć, dodać masę krówkową i przestudzony słonecznik. Można dodać kieliszek spirytusu.
Biszkopt przekroić na połowę. Przełożyć kremem. Na wierzch układać herbatniki maczane w alkoholu. Całość poleć polewą.

Opowiadanie

Ziarenko kawy

Córka przyszła do swojej mamy i powiedziała jej:

- „Moje życie jest tak ciężkie, że nie wiem, czy warto żyć”.

Chciała z nim skończyć, była zmęczona aby walczyć. Zdawało się jej, że jeszcze nie zdąży załatwić jednego problemu a już przychodził nowy.

Mama zaprowadziła ją do kuchni. Napełniła trzy garnki wodą i zostawiła aby się zagotowała. Woda zagotowała się bardzo szybko. Do pierwszego garnka włożyła marchew, do drugiego jajko a do trzeciego ziarenko kawy. Bez słowa zostawiła wodę aby się gotowała 20 minut. Kiedy upłynął czas, wróciła do kuchni i wyjęła na talerz marchew i jajko a do filiżanki naląka kawę. Spojrzała na swoją córkę i zapytała:

- „Powiedz mi co widzisz?”

- „Marchew, jajko i kawę”, odpowiedziała córka.

- „Dotknij marchew”

Córka stwierdziła, że marchew jest miękka i rozpada się. Następnie podała jej jajko. Dziewczyna obrała jajko i stwierdziła, że jest ono twarde. Na koniec mama dała jej spróbować kawy. Córka uśmiechnęła się i zachwyciła się aromatem kawy.

- „Mamo, co chcesz mi przez to powiedzieć?”

- „Wiesz, wszystkie te produkty gotowały się, a każdy inaczej reagował.

Marchew najpierw była twarda i mocna. Po ugotowaniu stała się miękka i sypka. Jajko najpierw było słabe a w środku ciekłe. Po ugotowaniu stało się twarde. Ziarenko kawy reagowały jednak całkiem inaczej. Po tym jak dostały się do wrzątku, zmieniły wodę!”

- „Jaka jesteś?” spytała mama córkę. Kiedy przeciwieństwa pukają do twoich drzwi, jak zareagujesz? Jesteś jak marchew, jajko czy ziarenko kawy?

- „Jesteś jak marchew, która wydaje się twarda, ale w cierpieniu i nieprzyjemnościach, stanie się miękka i straci swoją siłę? Jesteś jak jajko, które ma delikatne serce, ale zmieni się przez problemy? Jesteś prężna a trudy

zmieniły cię w nieustępliwą? Albo jesteś jak ziarnko kawy? Ziarnko zmienia wodę, przetworzy problemy. I gdy tylko woda się zagotuje uwolni aromat i smak. Jeśli jesteś jak ziarnko kawy, staniesz się lepszą i chociaż wszystko kroczy ku gorszemu, ty zmienisz świat wokół siebie”.

Jak Ty reagujesz, przy różnych nieprzyjemnościach?

Jak marchew, jajko czy kawa?

W każdym razie, już teraz nie patrz tak samo na filiżankę kawy!

Poezja

W OBJĘCIACH WIOSNY

Nadejście wiosny wszystko odmienia,
Budząc u ludzi wielkie pragnienia
Najtwardsze serca ciepłem rozkruszy,
Czarę nadziei wleje do duszy.

Chcę też posłuchać trelów słowika,
Ujrzeć wiewiórkę, jak gdzieś umyka
Stukot dzięcioła słyszeć przez ciszę,
Trawę jak rośnie słyszysz? - ja słyszę.

Białe stokrotki, żółte kaczeńce,
Czy mogę jeszcze zażądać więcej?

Popatrz ile ta wiosna ma w sobie uroku
to przecież najpiękniejsza pora roku,
ona całej ludzkości miłość rozdaje
i życie piękniejszym się staje.

Znani Ewangelicy

Bogumił Linde

Urodził się w Toruniu. 11 bądź 24 kwietnia 1771r. Uczęszczał do tamtejszej Szkoły Nowomiejskiej i protestanckiego Gimnazjum Akademickiego. Studiował teologię i filologię w Lipsku. W 1792, po dwuletnich staraniach, został wykładowcą literatury i języka polskiego. Związał się z Józefem Maksymilianem Ossolińskim, w latach 1795-1803 pełniąc funkcje jego osobistego bibliotekarza w Wiedniu. W tym okresie zebrał podstawowy materiał leksykograficzny do dzieła swego życia, słownika języka polskiego. Dzięki

temu – za poparciem doceniających jego pracę Adama Kazimierza Czartoryskiego i Tadeusza Czackiego w 1800 został on powołany na członka Towarzystwa Warszawskiego Przyjaciół Nauk.

W 1803r., dzięki pomocy brata i szeregu uczonych niemieckich, został kierownikiem Liceum Warszawskiego. Funkcję tę sprawował nieprzerwanie do 1831r.

Wydał 6 tomów słownika język polskiego w nakładzie 1200 egzemplarzy. Był również członkiem władz oświatowych Księstwa Warszawskiego: Izby Edukacyjnej, od 1807, Towarzystwa do Ksiąg Elementarnych - prezes w latach 1810-1823. W latach 1816-1818 wykładał na Uniwersytecie Warszawskim, od 1818 był dyrektorem wyodrębnionej z Uniwersytetu Biblioteki Publicznej, powiększając jej zbiory przede wszystkim o rzadkie starodruki. Był ponadto prezesem Warszawskiego Konsystorza Ewangelicko-Augsburskiego i deputowanym na sejmy lat 1818 i 1820.

Zmarł w 1847roku. Został pochowany na cmentarzu ewangelicko-augsburskim w Warszawie.

Ewa von Tiele-Winckler, zwana Matką Ewą.

Urodzona 31 października 1866 w Miechowicach.

Nigdy zapewne nie dowiemy się dlaczego córka arystokratycznego rodu, przed którą otwierała się perspektywa beztroskiego życia, wybrała posługę ubogim i chorym. Wychowana w wierze katolickiej pod dominującym wpływem matki, w kilka lat po jej śmierci (miała wówczas szesnaście lat) przeszła na wyznawany przez ojca luteranizm i niespełna dwa lata później, w 1884 r. została konfirmowana w tamtejszym kościele ewangelickim.

Jej powołaniem stała dobroczynność i praca na rzecz najbardziej potrzebujących. W 1886 r. udała się do Bethel koło Bielefeld, gdzie odbyła ośmiomiesięczne przygotowanie do służby diakonackiej i pracy charytatywnej. W 1890 r. zakończyła się w Miechowicach budowa **Ostoi Pokoju** - domu opieki będącego podarunkiem od jej ojca, Huberta von Tiele. Nad wejściem domu kazała umieścić napis „Własność Jezusa Chrystusa”.

Już pod koniec tego samego roku znalazło tam schronienie około czterdziestu potrzebujących kobiet i dzieci.

W 1893 r. Ewa przyjęła ordynację diakonacką. Założyła wówczas w Miechowicach diakonat żeński, którego regulamin sama opracowała. Jednak od 1895 r. ponownie przebywała w Bethel, gdzie była przełożoną tamtejszych diakonis. Do Miechowic powróciła ostatecznie w 1901 r. Zamieszkała wówczas

w niewielkim drewnianym domku obok plebanii kościoła ewangelickiego i poświęciła się kierowaniu Diakonatem. Następne lata upłynęły Matce Ewie na tworzeniu kolejnych domów dla bezdomnych dzieci, których w sumie zostało otwartych czterdzieści, oraz na przygotowywaniu sióstr do pracy misyjnej w 18 krajach świata, głównie w Afryce i Azji. Była również autorką popularnej literatury religijnej.

Matka Ewa zmarła 21 czerwca 1930 roku. Spoczęła, zgodnie ze swoją wolą, na terenie Ostoji Pokoju w bezimiennym grobie, na którym poleciała wyryć łaciński napis „**Ancilla Domini**” - **Służebnica Pańska**

Dzieło Matki Ewy kontynuowane jest dziś w Niemczech w ośrodkach w Heiligengrabe i Freudenbergu. Ideę Ostoji Pokoju kontynuuje także działająca na jej terenie parafia ewangelicko-augsburska, która na odzyskanym po latach terenie wzniosła nowy dom opieki. W Miechowicach stoi do dziś drewniany domek. Przypomina o skromnej siostrze, która porzuciła życie w pałacu, aby - jak sama mówiła - „być dla innych błogosławieństwem”.

ks. Marcin Pysz

Proboszcz - Administrator Parafii Ewangelicko - Ausgburskiej w Pisz
Ewangelicki Kapelan Straży Granicznej
Parafia Ewangelicko - Augsburska w Pisz
pl. Daszyńskiego 12A
12-200 Pisz
tel. 087 423 22 80
www.pisz.luteranie.pl
e-mail: pisz@luteranie.pl
e-mail: sds-pisz@luteranie.pl

Praktykant, Redaktor Naczelny: mgr Mateusz Chmiel